

dowe zaświadczenie władzy rządowej państwa, w którym przesyłka została przeładowana, stwierdzające, że skóry surowe, ich odpadki lub jelita pochodzą z większej przesyłki, zaopatrzonej w świadectwo miejsca pochodzenia, stwierdzające okoliczności, określone w ustępie 1 i 2 lub 3 paragrafu niniejszego.

Świadectwo powinno posiadać tekst w języku polskim lub francuskim, a w razie braku takiego tekstu — uwierzytelnione tłumaczenie na język polski lub francuski.

§ 3. Na stacji wejściowej państwowy lub przez Państwo upoważniony lekarz weterynaryjny na żądanie i odpowiedzialność osób zainteresowanych powinien wydać odpowiednie zaświadczenie dla przesyłek cząstkowych, pochodzących z przesyłki większej, na podstawie ogólnego świadectwa miejsca pochodzenia kraju pochodzenia większej przesyłki.

Zaświadczenie takie powinno zawierać odpis świadectwa miejsca pochodzenia i zdrowotności przesyłki większej oraz stwierdzenie, że przesyłka cząstkowa pochodzi z tej przesyłki.

§ 4. Przesyłki powinny być zaopatrzone w zezwolenie na przewóz przez obszar państwa dalszego przewozu lub na wwóz do obszaru państwa przeznaczenia, jeżeli państwa te graniczą bezpośrednio z Polską. Zezwolenie powinno być albo dołączone do kolejowego listu przewozowego, z uczynieniem o tem wzmianki w miejscu, przeznaczonym na tego rodzaju wzmianki i oświadczenia, albo też złożone w granicznym wejściowym urzędzie celnym danego państwa, o czem również powinna być uczyniona wzmianka w liście przewozowym. Wspomniane wyżej zezwolenie nie jest wymagalne w tych tylko przypadkach, gdy dany kraj dalszego przewozu lub kraj przeznaczenia przesyłki zobowiązał się do przyjmowania tego rodzaju przesyłek bez specjalnych ograniczeń przewozowych lub przywozowych.

Przewozowi przez polski obszar celny nie będzie stał na przeszkodzie w poszczególnych przypadkach brak, przy kolejowym liście przewozowym, zezwolenia weterynaryjnego na przewóz lub wwóz, wymienionego w ustępie 1 paragrafu niniejszego, jak nie mniej brak wzmianki w liście przewozowym o miejscu złożenia brakujących dokumentów, jeżeli nadawca zamieści w liście przewozowym oświadczenie, iż w przypadku niedostarczenia na czas zezwolenia przewozu przez obszar Państwa dalszego przewozu lub zezwolenia na wwóz do obszaru Państwa przeznaczenia przesyłka będzie cofnięta za granicę zarządzeniem nadawcy, udzielonym przez stację nadania, na jego (nadawcy) koszt i odpowiedzialność.

§ 5. Przesyłki całowagonowe powinny być zaopatrzone w plombę urzędu celnego stacji wejściowej, umieszczoną na wagonie.

Mniejsze przesyłki powinny być w szczelnym opakowaniu, uniemożliwiającem otwarcie się, wyciekanie, wysiakanie lub wypadanie towaru.

Przy przewozie przedmiotów budzących odrazę, wydzielających woń przykrą, powinny być stosowa-

wane przepisy, obowiązujące dla przewozu tych przedmiotów.

§ 6. Wyładowywanie i przeładowywanie towaru podczas przewozu jest wzbronione.

W przypadku koniecznej potrzeby można przeładować przesyłkę tylko pod nadzorem państwowego lub przez państwo upoważnionego lekarza weterynaryjnego na koszt wysyłającego.

§ 7. Gdyby zachodziły wątpliwości co do zdrowotności przesyłek lub co do spełnienia wyżej określonych warunków, przesyłki mogą być poddane badaniu przez państwowego lub przez państwo upoważnionego lekarza weterynaryjnego na stacji wejściowej przed dopuszczeniem do przewozu przez terytorjum polskie.

§ 8. Przewóz z zagranicy zwierząt i przedmiotów, wymienionych w § 1, odbywa się przez graniczne stacje wejściowe, przy których znajdują się urzędy celne I klasy; przez inne stacje wejściowe przewóz może się odbywać wyjątkowo i to za każdorazowym zezwoleniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 9. Przepisy rozporządzenia niniejszego nie naruszają postanowień rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 24 marca 1928 r. w sprawie wprowadzania (przywozu) i przeprowadzania (przewozu) zwierząt, surowców i przetworów pochodzenia zwierzęcego, paszy objętościowej oraz niektórych przedmiotów z obszarów Związku Socjalistycznych Republik Rad, Łotwy i Litwy (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 411).

§ 10. Przepisy rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 4 września 1929 r. w sprawie wprowadzania (przywozu) i przeprowadzania (przewozu) z zagranicy niektórych zwierząt, surowców i przetworów pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 572) z chwilą wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc w przedmiocie, objętym tem rozporządzeniem.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

J. Pontakowski

706.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU**

z dnia 8 sierpnia 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie ustalenia punktów granicznych dla wywozu kurzych jaj zagranicę.

Na podstawie art. 3 i art. 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r.

o uregulowaniu wywozu kurzych jaj zagranicę (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 249) zarządzam co następuje:

§ 1. Dla wywozu kurzych jaj zagranicę za świadczeniami Ministerstwa Przemysłu i Handlu ustala się następujące punkty graniczne:

Chorzów,
Zebrzydowice,
Zbąszyń,
Leszno,
Tczew,
Gdynia,
Gdańsk,
Strzebielino, —

przyczem przez punkt graniczny w Strzebielinie mogą być wywożone jedynie transporty jaj, pochodzące z Chłodni w Gdyni.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w czternaście dni po ogłoszeniu.

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

707.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 18 sierpnia 1934 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 lipca 1932 r. o koncesjonowaniu wyrobu, naprawy i sprzedaży narzędzi mierniczych i o nadzorze nad nimi.

Na podstawie art. 21 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 72, poz. 661) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 630) wprowadza się zmiany następujące:

1) Punkt 2 § 3 uzupełnia się w końcu treścią następującą:

„c) wałek bezszalkowych do rozpoznawania fałszywych monet”.

2) Ustępy pierwszy i drugi § 11 otrzymują brzmienie następujące:

„§ 11. Na zmianę stałego lokalu, w którym odbywa się wyrób lub naprawa narzędzi mierniczych, koncesjonariusz powinien uzyskać zgodę okręgowego urzędu miar. Jeżeli nowy lokal odpowiada jego przeznaczeniu, okręgowy urząd miar dokonywa na świadectwie koncesyjnym odpowiedniej adnotacji o zmianie lokalu. Przepis § 7 ma odpowiednie zastosowanie.

W razie zmiany lokalu, w którym odbywa się tylko sprzedaż narzędzi mierniczych, jak również w razie zmiany nazwy firmy, posiadającej koncesję na wyrób, naprawę lub sprzedaż narzędzi mierniczych, koncesjonariusz obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić o tej zmianie okręgowy urząd miar w celu dokonania odpowiedniej adnotacji na świadectwie koncesyjnym”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

708.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 18 sierpnia 1934 r.

w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie rejestracji przedsiębiorstw sprzedaży i wynajmu filmów.

Na podstawie art. 29 ust. (2) ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o filmach i ich wyświetlaniu (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 323) zarządzam co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa sprzedaży i wynajmu filmów, które powstały przed ogłoszeniem ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o filmach i ich wyświetlaniu, obowiązane są zarejestrować się we właściwej wojewódzkiej władzy przemysłowej w terminie 2 miesięcy od wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

§ 2. W zgłoszeniu do rejestracji należy podać:

- firmę przedsiębiorstwa, oraz dokładny adres;
- obrót przedsiębiorstwa w latach 1930 — 1933 oraz sumy należności przekazanych w tychże latach zagranicę z tytułu opłat licencyjnych za prawo wyświetlania filmów;
- skład osobowy dyrekcji przedsiębiorstwa ze wskazaniem obywatelstwa.

Do zgłoszenia należy dołączyć wyciąg z rejestru handlowego.

§ 3. Wojewódzka władza przemysłowa wyda przedsiębiorstwu potwierdzenie o uczynieniu zadość obowiązкови rejestracji.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

709.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 16 sierpnia 1934 r.

w sprawie znaczków stemplowych.

Na podstawie art. 176 (ustępu drugiego) ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413) zarządzam co następuje:

§ 1. Znaczki stemplowe wartości 40 zł, sporządzone według wzoru, opisanego w obwieszczeniu